

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the Ra'anana Kollel
Korach 5784

Shabbat Times

In memory of Eliyahu ben Yeshayahu z"l

19:31

20:34

Issue 40

This week's parsha tells of the infamous rebellion that Korach waged against Moshe's and Aharon's leadership. The Torah states how Korach gathered a group of people to back his rebellion, the likes of which included Datan, Aviram, and 250 men of stature, mostly from the tribe of Reuven.

Rashi tells us, based on the Torah's narrative, that Korach chose to rebel because he desired the power of Aharon HaKohen and he desired being leader of his family. He was not chosen for either and he therefore he arose to challenge Moshe's authority. It is clear to us why Korach rebelled, for he desired power and prestige. We can also understand why Datan and Aviram joined Korach, for they never missed an opportunity to irritate Moshe, which started already when they were slaves in Egypt.

But what was the story behind the 250 men from the tribe of Reuven? What did they have to gain by joining Korach's rebellion against Moshe? Surely Korach was not offering them any prestigious role in the grand scheme of things, so why did they join Korach's cause?

The answer, our sages tell us, is that they were attracted to leitzanut, a taste of mockery! The 250 men had absolutely nothing to gain by challenging Moshe's leadership. No matter who won the debate, the lives of these Jews would not change as a result. This is the foundation of mockery! The gemara tells us that the trait of leitzanut, mockery, is one of the worst a Jew can possess, for there is nothing constructive about it whatsoever. It is the act of tearing down for the sake of tearing down.

The first example of mockery we find in the Torah is when Hashem fashioned Yitzchak's face to look like that of his father Avraham's. The scoffers spread stories that Sara must have become impregnated by Avimelech and not by Avraham. To counter this, Hashem made them look identical. The Torah calls their attitude one of scoffing because they gained nothing by making this accusation. It's not like by claiming that Sarah was impregnated by Avimelech, they were able to detract from the miracle, for the main miracle was that Sarah at age 90 gave birth to a child! In no way was that miracle diminished by their allegations. Herein lies the evil of mockery. To make light of, to make fun of, all for the sake of fun and games, for the sake of cheap thrills and momentary laughs.

Machloket, discord, arguments, debates and political intrigue make for exciting times. Without all of these things, life would be tranquil, and tranquility is boring! Moshe stood for stability and truth. He was a no nonsense leader who preached the seriousness of life and the seriousness of Torah and mitzvot.

Along comes a charismatic figure, a wealthy and powerful man, by the name of Korach, and he brings a bit of excitement with conspiracy theories and a promise of action.

A highlight of the presidential election in the USA is always the presidential debates between the two candidates. It was sad to see this year's debate fizzle into nothingness, due to the fact that one candidate was too feeble and of cognitive decline to be taken seriously and the other a flamboyant exhibitionist who is also not taken seriously.

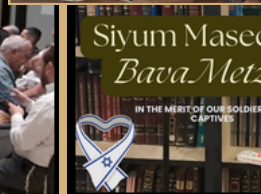
Korach offered the people an exciting presidential debate, the likes of which had never been seen in the history of mankind! Korach preached the philosophy that "new" means "improved". Moshe was "last year's headlines". It is no wonder he was able to attract so many followers, not because they stood to gain anything, but because Korach was exciting and new. He stirred up what was otherwise a "sleepy" town.

Unfortunately, machloket will always be the more attractive route to take and tranquility and routine the less attractive one.

Whether we are loyalists to Moshe's truth or to Korach's rebellion boils down to one thing. We need to ask ourselves why we are alive. Are we alive to seek thrills, to have fun and excitement? If that is our purpose, then Korach is definitely the way to go. If we decide that the purpose of life is to serve Hashem in the most authentic way possible, then we must follow Moshe and the Torah that he was given by Hashem.

Since Raanana's earliest beginnings, its residents have merited to live a relatively tranquil life where both religious and secular Jews thrived with respectful and peaceful co-existence. Along came a group of restless Jews who were not satisfied leaving well enough alone. They needed to stir excitement, and there is no better way to do that than to create a Korach style machloket, a bitter dispute, placing the religious and secular at odds with each other. We pray that this machloket should end quickly, and that all of Raanana's residents should come to realize the beauty of Shabbat and Torah, cherishing the wonderful atmosphere that Raanana has always been known for.

Mazal Tov to the over **100** people who finished Bava Metzia
with Daf Yomi!

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת "קורח" התשפ"ד

זמני השבת

19:31 20:34

גליון 40

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

לעילוי נשמת החייל הקדוש יאיר אביטן הי"ד

לשאלות

0584810910

למעשה, כדי לצאת ממחלוקת זו, הוא אכן צריך להתפלל ערבית פעמיים, אך קודם התפילה השנייה (שהיא התשלומין) צריך לעשות תנאי, שאם הלכה כראשונים שנוקטים שאין אפשרות של 'תשלומין' במקרה כזה, הרי שתפילה זו תהיה בגדר תפילת נדבה.

שאלה: קניתי קומקום חשמלי וראיתי על האריזה אישור מגוף כשרות מסוים שמוצא זה אינו טעון טבילה, על אף היותו מיוצר במזרח הרחוק.

היאך זה ייתכן?

תשובה: יש ג' אפשרויות בדבר:

(א) במפעל במזרח הרחוק מייצרים את הכלי, אך לא משלימים אותו עד הסוף ומשאירים בו נקב מסוים, ובארץ גמר המלאכה נעשה על ידי יהודי על ידי השלמת הכלי בחומר סיליקון.

(ב) יש יבואן יהודי של כלים חשמליים כגון אלו שרכש מפעל מזרח הרחוק והמפעל ברשותו.

(ג) יש יבואנים (יהודים) שעושים הסכם עם המפעל קודם הייצור, שהם קונים את חומרי הגלם של הייצור קודם ייצור ה'ליין' שמיועד ליבואן הנ"ל, ובכך בעצם הכלי מתחילת יצירתו שייך ליהודי ואינו חייב בטבילה. (אמנם פתרון זה נוגע לסוגיא גדולה של 'אומן קונה בשבח כלי').

מכל מקום לפי כל פתרונות הנ"ל יש לשים לב שבשום שלב הכלי לא עבר לבעלותו של גוי היכן שהוא בשרשרת השיווק, שאם כן - שוב לא יועילו כל פתרונות הנ"ל והכלי יהיה חייב בטבילה.

להצטרפות לקבוצת 'הלכה יומית'
סרוק את הברקוד

אלא כאן רמזה התורה את תוצאות המחלוקת כי בשקדים ישנם שני מינים, ישנם שקדים מרים ומתוקים, המין הראשון מתוק בתחילתו מר בסופו והמין השני מר בתחילתו גידולו ומתוק בסופו וכך הוא מין המחלוקת והשלום, הראשון רומז למחלוקת שכן היא מתוקה בתחילתה היצר הרע מגרה אותנו לעשות מחלוקת לא לוותר וכמה אדם נהנה בעת המחלוקת אבל בסופה מר ביותר ומה נשאר לאדם מהעגמת נפש והרגשת נצחון מדומה? לעומת זה השלום בתחילה כמה מר הוא כמה קשה לוותר לצד שכנגדי והיצר הרע בוער ואינו נותן לוותר אבל בסופו של דבר כאשר האדם מנצח את היצר הרע ומוותר קצת למען השלום כמה טובה ומתוקה היא התוצאה לשתי הצדדים. לצערנו אנו נמצאים בזמן של חלוקי דעות חריפים ומחלוקות בלתי פוסקות בתוך עם ישראל, מי יתן ונדע להתגבר על היצר המסית אותנו ונדבק במידת השלום למען ייטב לנו וכמו שנאמר לא מצא הקב"ה מדה טובה אלא השלום.

שאל את הרב

ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א

שאלה: כאשר נברך ברכת המזון בסעודה שלישית השבת, האם נזכיר 'יעלה יבוא' או 'רצה והחליצנו' או שניהם גם יחד?

תשובה: מאחר וראש חודש תמוז חל גם ביום שבת קודש וגם ביום ראשון הרי שבוודאי יש להזכיר בברכת המזון גם 'רצה והחליצנו' וגם 'יעלה יבוא' כמו בשאר סעודות השבת, וכל הנידון הגדול שיש בפוסקים זה לגבי מקרה שבו ראש חודש חל רק ביום ראשון, ואז אכן דנים הפוסקים האם ללכת אחר שעת התחלת הסעודה (שבת קודש) או אחר הזמן שבו מברכים ברכת המזון (צאת הכוכבים שהוא כבר ראש חודש), אבל כאשר ראש חודש חל בשבת - מזכירים בכל ג' סעודות השבת גם את השבת וגם את הראש חודש (כמו בתפילות השבת).

שאלה: מה דינו של מי שישכח לומר 'יעלה יבוא' במנחה של יום ראשון הקרוב (ב' דר"ח תמוז) וישים לב לכך רק לאחר השקיעה?

תשובה: בעיקרון מי ששוכח לומר 'יעלה יבוא' במנחה של ראש חודש לא יצא ידי חובת התפילה וצריך לחזור ולהתפלל.

אולם באופן ששם לב לכך רק לאחר השקיעה (ומדובר שראש חודש יום אחד או ביום השני של ראש חודש) נחלקו בכך רבותינו הראשונים.

יש אומרים שצריך להתפלל ערבית פעמיים, אחת לשם ערבית ואחת תשלומין לשם מנחה שהרי לא יצא ידי חובת תפילת מנחה.

אך יש חולקים ונוקטים שהרי מאחר וזהו כבר ערב ובתפילת התשלומין לא יוכל להזכיר 'יעלה יבוא' אם כן מה התועלת שיתפלל שוב, הרי את מה שהחסיר לא יוכל להשלים, ומה שכבר אמר - לא צריך להשלים.

ובביאור מחלוקתם רגילים לבאר, האם ההלכה הנוקטת שמי ששכח 'יעלה יבוא' בראש חודש צריך לחזור זה משום שלא יצא ידי חובת תפילה כלל, או משום שלא יצא ידי חובת הזכרת מעין המאורע.

ווט לשולחן שבת

"והאמת והשלום אהבו" ראש הכולל הרב צבי ליכט

המשנה באבות אומרת איזה היא מחלוקת לשם שמיים? זו מחלוקת הלל ושמיא ושאינה לשם שמיים זו מחלוקת קורח ועדתו. הנה מחלוקת זו נזכרת לדראון עולם ובכל מחלוקת קשה מוזכרים קורח ועדתו. והנה מצאנו שנגזר על קרח ועדתו לרדת חיים שאולה ויש להבין מדוע נגזר עליהם גזירה חמורה שכזאת, וראיתי לבאר דאילו קרח היה מת כדרך כל אדם הייתה נשכחת פרשתו כי גזירה היא על המת שישתכח מהלב ולכן עשה הקב"ה שיבלע חיים כדי שיוחזק הדבר לזכרון ולדראון עולם כמה גרועה היא המחלוקת וילמדו עם ישראל לנהוג אך בשלום ורעות.

מסופר על אחד השלוחים דרבנן שנסע מארץ ישראל למען החזקת הישוב והנה הוא נקלע לעיריה שהייתה בה מחלוקת גדולה ובקשוהו ראשי הקהל שינסה לעשות שלום בקהילה, הוא עמד ודרש, כתוב בפסוק בעניין מטהו של אהרן ויצץ ציץ ויגמל שקדים ויש לעיין מדוע גמל מטה אהרן שקדים ולא פרי אחר?

oooo

מסכת מכות

ראש הכולל הרב צבי ליכט שליט"א

שלישי-רביעי

8:45-9:30

AHUZA 198 RAANANA

0587945168

שיעור דף היומי
סדר טיקון
מסכת בבא בתרא
הצטרפו אלינו ללימוד מרתק של המשפט העברי
כיבוד קל

20:10
ראשון-חמישי
ערבית 20:00

אחוזה 198 רעננה

הרב בלייכנר